

<http://physicsweb.org/article/news/11/6/16>

2007/06/26

ستاره‌ها ی بزرگ هم وضعیت - جوی دارند

یک گروه اخترشناس از سوئد، ایالات متحده، و کانادا ابرها یی از جیوه یافته اند که در سطح آلفا آندریده [1] حرکت می‌کنند. اخترشناس‌ها تصور می‌کردند این ستاره بزرگ‌تر از آن است که وضعیت جوی داشته باشد. این گروه مدل جدیدی هم پیش نهاده که بر اساس آن در ستاره‌ها ی بزرگ گرانش است که وضعیت‌ها ی جوی را می‌سازد و نه میدان مغناطیسی (که تعیین‌کننده وضعیت سطح ستاره‌ها ی کوچک‌تر است [2]).

میدان‌ها ی مغناطیسی ی ستاره‌ها و سیاره‌ها را معمولاً می‌شود به جریان‌ها ی هم‌رفتی مربوط کرد که فلزات مذاب را به حرکت در می‌آورند. این فرآیند با پدیده ی دینام انجام می‌شود، که طی آن انرژی ی مکانیکی به انرژی ی مغناطیسی تبدیل می‌شود. در ستاره‌ها ی کوچک مثل خورشید، ممکن است در جاهایی از سطح این میدان چنان شدید شود که گرما به دام افتد و لکه‌های خورشیدی ی تیره‌ای درست شود. اما فیزیک‌پیشه‌ها معتقد اند در بیش‌تر ستاره‌ها ی بزرگ جریان‌های هم‌رفتی یی که تا سطح گسترش یابند در کار نیست و به همین خاطر میدان مغناطیسی ی چنین ستاره‌ها یی صفر (یا دست کم کوچک) است. پس این ستاره‌ها نباید ساختار سطحی داشته باشند.

اما اخیراً مشاهدات توزیع سطحی ی نامنظم عنصرها ی سنگین در ستاره‌ها ی گونه‌ی B ی بزرگ آبی این فرض را به هم ریخته است. به ویژه، آلفا آندریده (که 97 سال نوری با زمین فاصله دارد) میدان مغناطیسی یش کمتر از 10 گاؤس پیش‌بینی می‌شود اما به نظر می‌رسد لکه‌ها یی از جیوه در سطح ش وجود دارد.

گروه ی به سرپرستی ی الگ کُچوحف [3] از دانش‌گاه اوپسالا [4] در سوئد، رد این لکه‌ها بر آلفا آندریده طی یک دوره ی هفت ساله را دنبال کرده است. آن‌ها با استفاده

از رصدخانه ی اخترفیزیکی ی دُمینیون [5] در کانادا و رصدخانه ی اخترفیزیکی ی سُپِکترال [6] در روسیه تغییرات - شدت و شکل - درخشنان ترین خط در طیف - گسیلی ی مشخصه ی جیوه طی - گردش - این ستاره را ثبت کردند.

گروه - کُچوُحُف برا ی تحلیل - نتایج یک روش - ظریف بر اساس - پدیده ی دُپلر [7] به کار برد. به خاطر - این پدیده، طول موج - نور وقت ی چشممه از ناظر دور (به ناظر نزدیک) می شود بلند (کوتاه) می شود. به این ترتیب، با تحلیل - خط - جیوه می شد تعیین کرد آن طول موج از بخش هایی از ستاره آمده که دارند به تله سکب نزدیک می شوند یا از آن دور می شوند. به این ترتیب توانستند تصویری تفصیل ی از تغییرات - توزیع - جیوه بر سطح - آلفا آندرومده بر حسب - زمان به دست آورند.

کُچوُحُف به فیزیکس وب [8] گفت: "تصویربرداری دُپلری یی که در تحلیل - ما به کار رفته، احتمالاً پرفکیکترین روش - سنجش از دوری است که تا کنون به وسیله ی اخترشناس ها بار آمده. این روش هم ارز است با خواندن - یک تیتر - یک سانتی متری ی روزنامه از فاصله ی 350 km (که برابر است با فاصله ی زمین تا ماه)."

این گروه کشف کرد لکه ها ابرها ی کجیده ای اند که در سطح - آلفا آندرومده حرکت می کنند، شبیه - حرکت - ابرها در زمین. به گفته ی کُچوُحُف، این پدیده ناشی از تنظیم - ظریف - کشش - گرانشی ی پایین سو و فشار - تابشی ی بالا سویی است که بر جیوه وارد می شود. با اختلال - کوچک ی این تعادل به هم می خورد و چگالی ی جیوه زیاد می شود. مثلاً فقط 1.3% افت در گرانش - سطحی باعث می شود مقدار - جیوه در آن ناحیه 300 برابر شود.

کُچوُحُف می گوید با مشاهده ی تغییرات - جوی در ستاره ها چیزها یی هم در باره ی جو - خود - مان می آموزیم. او می افراید: "به این ترتیب قید - جالب ی به دست می آید که درک - مان از تشکیل - سیستم ها ی پیچیده را به بود می دهد."

- [1] alpha Andromedae
- [2] Nature Physics (advance online publication)
- [3] Oleg Kochukhov
- [4] Uppsala
- [5] Dominion Astrophysical Observatory

γ

X0/070616

[6] Spectral

[7] Doppler

[8] PhysicsWeb